

உ
சிவமயம்.

திருவாலவாய்க்கட்டவனா.

இஃது,
அஷ்டாவதானம்
பூவை

கலியாணசுந்தரமுதலியார்

அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பட்டது

சென்னை
ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்க்கட்டவண.

நூன் முகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

கைக்குலவுஞானக களிநேமுக் கட்கடத்து
மெய்க்குலவுஞ்சித்தி விநாயகா - பொய்க்குலவா
மட்டளவி லாதசிவம் வாயதத்திரு வாலவாயக்
கட்டளைக்குன் றுட்டுணையே காப்பு.

நூல்.

பதி பசு பாசம் இம்மூன்றும் அநா
திரித்தியம்

முதலாவது

பதி இலக்கணம்.

பதியாவது,—ஒன்றாய், பரிபூரணமாய், அறிவுக்கறிவாய், நின்மலமாய், உயிருக்குயிராய், குறியுங்குணமுயில்லாததாய், அருவும் உருவும் அருவுருவமுமாய் இவை அல்லாததுமாய், அகண்டிதமாய், ஆநந்தமாய் விளங்குவது

இங்ஙனம் விளங்குகிற பரமசிவமும், பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் பஞ்சசத்திகளாகிய அருளும், பின்னமின்றிச் சூரியனுங் கிரணமும்போல ஒன்றாயிருக்கும்.

இவ்வாறிருக்கிற பரமசிவம் ஆன்மாக்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டு, அருவமாகிய சிவம் சத்தி நாதம் விந்து நான்கும், அருவுருவமாகிய சதாசிவம் ஒன்று ம், உருவாகியமகேச்சுரன் உருத்திரன் இருவரும், இவர்கள் அதிகாரத்தால் நடக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்கள இருவரும் ஆக ஒன்பதுமூர்த்திகளுமாய், * உபாதா

* உபாதானத் திரயமாவது, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, சுத்தாசுத்தமாயை ஆகிய முதற்காரணங்கள் மூன்று.

னத்திரயங்களைக்கொண்டு, சிருட்டித்தும் திதித்தும் சங்கரித்தும் திரோபவித்தும் அதுக்கிரகித்தும் இங்ஙனமபஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்யாநிற்கும். எங்ஙனஞ்செய்யுமெனின், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையாகநின்றியற்றும்.

இவற்றுள் தன்மையாவது,— பரிபூரணமா யிருக்கை முன்னிலையாவது,—இச்சா ஞானக்கிரியைகளாயிருக்கை. படர்க்கையாவது,—மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம், உளளம ஆக-நு. பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவம ஆக-நு ஆகிய பதினைந்து பிரகாரமா யிருக்கை. **மனம்**

பிரபஞ்சம் இவ்விடங்களில் எவ்வாறு காரியப்படும் எனின்; இவற்றுள் கரணங்களை அக்கரங்கள் செலுத்த, அக்கரங்களை மூர்த்திகள்செலுத்த, மூர்த்திகளை இச்சாஞானக் கிரியைகள்செலுத்த, இங்ஙனம்காரியப்படும். இவ்வாறுபிரபஞ்சத்தைக்காரியப்படுத்துகையிலேயும் அந்தச்சிவம் அதிற் முக்கற்று நிற்கும்

பதியிலக்கணம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

பசு இலக்கணம்.

ஆன்மாக்களாவார் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் எனமூவகைப்படுவர்.

விஞ்ஞானகலர்.

விஞ்ஞானகலர் அஷ்டவித்தியேசுரர், அனுசதாசிவர், சத்தகோடி மகாமந்திரர். இவர்கள் ஆணவமலமொன்றே உடையவர்கள். இவர்களுக்குச் சுத்தமாயாதத்துவம் தது கரணபுவன போகமாயிருக்கும் இவர்களில் பக்குவர்க்குப்பரமசிவம் அதுக்கிரகிக்கு முறைமையாவது அறிவினின்மூந் திருவருளுதிப்பித்து ஆணவமலத்தைப்போக்கி யிரட்சிப்பதாம்.

பிரளயாகலர்.

பிரளயாகலர் தூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரர்களும்புவன கர்த்தர்களுமாயிருப்பார். இவர்கள் ஆணவம்கன்மம் ஆகிய இரண்டு மலமுடையவர்கள் இவர்களுக்கு அசுத்தமாயாதத்துவம் ததுகரணபுவன போகமாயிருக்கும். இவர்களில் பக்குவாக்கு அதுக்கிரகிக்கு முறைமையாவது அந்தப்பரமசிவம் மான் மழுசுதூர்

ப்புயகாளகண்டம் திரிநேத்திரங்களோடு திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி இருமலத்தைப்போக்கி பிரட்சிப்பதாம்.

ச க ல ர்

சகலர், பிர்மா விஷ்ணுமுதலகிருமியீரகவுள்ளார். இவர்கள் ஆணவம் கன்மம் மாடை ஆகிய மூன்றுமல முடையவர்கள். இவர்களுக்குப் பிரகிருதி தத்துவம் தது கரண புவன போகமாயிருக்கும்.

இவற்றுள்ததுவாவது சராயுசம் அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிசம் ஆகியநாலவகை யோனிகளிலுமபிறப்பதாய், தேவர்பதினொரு நூரூயிரமும், மானிடா ஒன்பதுநூரூயிரமும், தாவரம் பத்தொன்பதுநூரூயிரமும், மிருகம் பத்துநூரூயிரமும், பறவை பத்துநூரூயிரமும், நீர்வாழ்வன பத்துநூரூயிரமும், ஊர்வன பதினேநதுநூரூயிரமும் ஆகிய எழுவகைத் தோற்றத்திலும் எண்பத்துநான்கு லட்சயோனி பேதமாயிருக்கும். அத்தது தூலமாகவும் சூக்குமமாகவும் காரணமாகவும் இருக்கும். அவைகளுக்கு ஆயுசு கூணமுதலாக அநேகமுள.

கரணமாவது, அத்ததுவுக்கேற்ற நாநாவிதனுகளாயிருக்கும்.

புலனமாவது இருநூற்றிருபத்து நான்கிலுமுள்ள ஊரும் நாகும் தேயமுமாய்ப் புண்ணியகன்மமுடைய வர்களுக்குச் சுவர்க்காதி பதங்களுமா யிருக்கும்.

போகமாவது அவரவர் கன்மத்துக் கேதுவான உண்பன தின்பன குடிப்பன கடிப்பன நக்குவனவி முங்குவன உடுப்பன முடிப்பன பூண்பன பூசுவன கொடுப்பன வாங்குவன காண்பன கேட்பன நடப்பன படுப்பன பெண்டிபிள்ளை சுற்றம் பொன்மணி இவைமுதலிய பிரபஞ்சமாயிருக்கும்

இனி இவர்களாக்குமதே நத்தைப் பொருநதிக்கன் மத்துக் கீடாகிய ஸ்தூலதேகமெடுத்து எடுத்த தேக மே தானாய்ப் புண்ணியபாவங்களை ஆர்ச்சித்துச் சுவர்க்கநரசுகளிலே போக்குவரத்து உடைத்தாயிருப்பர்

இவர்களில பக்குவர்க்கு அநுக்கிரகிக்ரு முறைமை எங்ஙனமெனின்? மலபரிபாகம் வநதனிடத்து இருவி னையொப்புமிறக்கும். அபபொழுது முன்செய்த சிவ புண்ணியம் வந்தெய்த அப்பரமசிவம மாணைக்காட்டி மாணைப்பிடிப்பதுபோல, ஞானாசாரிய மூர்த்தமாய்மா ன்மழு காளகண்ட திரிநேத்திர மொழித்து மானிடச் சட்டைசாத்தி, இவனது ஊரும்பேரும் உருவும் ஒழி

க்கவேண்டி, ஊரும்பேரும் உருவுங்கொண் டெழுந்
ருளி, மந்ததரம மந்தம தீவரம தீவரநாம என்னுமச்
ததிரிபாதத்தன்மை யுணர்ந்து, சமயதீக்ஷை பண்
ணிச் சரியை யறுட்டிப்பித்து, விசேஷ தீக்ஷைபண்
ணிக் கிரியாயோகங்களை அறுட்டிப்பித்து, திருவாண
தீக்ஷைபண்ணி ஞான மனுகிரகித்து மல மாயாதி
சனமங்களை நீக்கி மோட்சத்தைக்கொடுக்கும்

ஆன்மாத்களின் பரியாய நாமங்களாவன: பசு, சீவ
ன, புருடன், புமான், தேவி, கிஞ்சிக்மன. சுதந்தரவீன
ன், பரதந்திரன், அகர்த்தா, அணு, அநியாதவன் உள்
ளம், சைதன்யன், பிரகிருதி, புத்தி, பிராணன், சதசத
து, புடகலன் முதலியன.

மூவகை ஆனமபேதமுஞ் சரீரக்கையவை நது சாரி
யப்படுமுறைமையும் அதுக்கிரகம் பெறு முறைமையு
ங்கண்டுகொள்க.

பசுவிலக்கணம் முற்றிற்று.

பாச இலக்கணம்.

பாசமாவது, ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியிலேயேபந்தமாயிருக்கிற ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, திரோதாபி என ஐவகைப்படும்.

ஆணவம்.

இவற்றுள் ஆணவமாவது,—ஒன்றாய், பரிபாசத்திலேநிகருஞ் சத்தியையுடையதாய், மூலமலமாய், இருஞ்ஞமொளியெனன * இரண்டதாய், வியாபகமாய், சிவத்தையும் ஆன்மாவையும் பாசத்தையும் தெரியவொட்டாமல், செம்பிற்களிம்பு போலவும் அரிசியிற்றவிடு போலவும் தண்ணீரில் உப்புபோலவும் ஆன்மாவை இரண்டறக்கலந்து இச்சாநானக் கிரியைகள் முழுவதையு மறையாநிற்கும்.

கன்மம்.

கன்மமாவது, வியாபகமாய், அவ்வவ் வணுக்கள் தோறும் வெவ்வேறாய், மனோவாக்குக் காயங்களினு

* ஆன்மசிற்சத்தியை மறைத்தலால் இருளும் பிரகாசமென்று சொல்லும்படி மிகக் கறுத்துள்ளது ஆணவமலம் எனப்பொருள்.

லறிந்தும் அறியாமலு மியற்றுவதனால் வந்தேறுகிற புண்ணியபாவங்களாய், சுகதுக்கங்களைப் பண்ணுவதாய், இதாதிதங்களினு லாவதாய், அதுபவித்தாலன்றித் தீராததாய், ஒன்றாலொன் றழிக்கப்படாததாய், விதிப்படி பரிகாரஞ்செய்யின் நீங்குவதாய், நெல்லுக்குள் முளைபோல ஆன்மாவிற பற்றியிருப்பதாய், சங்கிலிபோலத் தொடர்ச்சியாய், அழிந்தும் ஆகியும் வருவதாய், பிரவாகத்து அலைபோல்வதாய், சிருட்டிகாலத் தேகாரியப் படுவதாயிருக்கும்.

இந்தக்கன்மம், சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் எனமூவகையாம்.

ச ஞ் சி த ம்.

இவற்றுள் சஞ்சிதமாவது,—அநாதிதொட்டிச் சனனங்கள் தோறு மார்ச்சிதத வினைபுசித்து விஞ்சியதாகிய * ஆறு அத்துவாக்களிலுங் கட்டிப்பட்டிருக்கிறபுண்ணியபாவங்களா யிருக்கும்.

* அத்துவா ஆருவன, மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணாத்துவா, புவனாத்துவா, தத்துவாத்துவா கலாத்துவா, என்பனவாம்.

பிராரத்தம்.

பிராரத்தமாவது, இநதச் சஞ்சிதத்திற் சிறிதுபுசிச்
ஈப் பாகபபட்டவினை ஒரு சரீரத்தை யெடுப்பித்துச்
சாதி யாயுள்போகங்களைக் கொடுக்கும்.

ஆகாமியம்.

ஆகாமியமாவது, பிராரதம் புசிக்குமிடத்து வந
திறுகிற புண்ணியபாவங்களா யிருக்கும்.

திரோதாமி.

இனித திரோதாயியாவது, நான்குமலங்களின கா
யங்களை மேவி ஆனமாக்களாகுப பிரபஞ்சமாகிய
பொய்யை மெய்யென்று ருசிப்பித்துநிற்கும் அதனா
ய் அதைப் பாசமென்றுஞ் சொல்லுவா.

சுத்தமாயை

சுத்தமாயையாவது, விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரள
யகலருக்கும் ததுகரணபுவன போகமாயிருக்கும்.

அசுத்தமாயை

அசுத்தமாயையாவது, சகலருக்குத் தது கரண
ய்ன போகக் களாயிருக்கும்.

தத்துவங்கள் தோன்றுமுறைமை.

இவ்விருவகை மாயையிலுமு தத்துவங்கள் தோன்றுமுறைமை எங்ஙனமெலின்? பாமசிவனுடையபுராசத்தி யருளிஞ்ஞலே * குடி லேயிலே நாதமும், நாதத்திலே விந்துவும்; விந்துவிலே சாதாக்கியமும், சாதாக்கியத்திலே ஈஸ்வரமும், ஈஸ்வரத்திலே சுத்தவித்தையும்தோன்றும். இவை ஐந்தனுள் முன்சொன்ன விந்துவிலே நாலுவகடும் ஐம்பததோ டட்சரமும் என்பத்தொரு பதமும் பஞ்சகலேகளும் சுத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் தோன்றும

அசுத்த மாயையிலேநின்று அநந்ததேவநாயனாரு ளிஞ்ஞலே காலமும் நியதியும் கலையும் தோன்றும். கலையிலே விததைதோன்றும். விததையிலே அராகந்தோன்றும் ஆன்மா இவ்வைந்துங் கூடிப் பஞ்சகஞ்சகனா னபுருட்னம். முன்சொன்ன கலையிலே உருத்திரதேவநாயனர் அருளிஞ்ஞலே குணரூபமான மூலப்பிரகிருத்திதோன்றும். மூலப்பிரகிருதியில் முக்குணங்களுந தோன்றும். முக்குணங்களும் தோன்றாமல நின்ற

டம் அவ்வியக்தம். அந்த அவ்வியக்தத்தில் சித்தமும் சித்தத்திற் புத்தியுந்தோன்றும். புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும். அவ்வகங்காரம் தைசசாகங்காரமென்றும் வைகாரிகாகங்கார மென்றும் பௌதாதிகாகங்காரமென்றும் மூலகைப்படும். இவற்றுள், தைசசாகங்காரத்திலே சாததுவிக குணத்தைப் பொருந்தியமனமும் ஞானேந்திரிய மைந்துந்தோன்றும். வைகாரிகாகங்காரத்திலே இராசதகுணத்தைப் பொருந்திய கன்மேந்திரியமைந்துந் தோன்றும். பௌதாதிகாகங்காரத்திலே தாமதகுணத்தைப் பொருந்திய தன்மாத் திகைக னேந்துந்தோன்றும். சத்தத்திலே ஆகாசந்தோன்றும். பரிசத்திலே வாயுதோன்றும். ரூபத்திலேதேயுதோன்றும். ரசத்திலே அப்புத்தோன்றும். கந்தத்திலே பிருதிவிதோன்றும்.

இங்ஙனந்தோன்றிய கருவி, அகக்கருவி புறக்கருவி என இருவகைப்படும்.

அகக்கருவி - ஈசு.

ஆன்மத்துவம்.

அவற்றுள் அகக்கருவி, பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வா ஆகாசம் எனப்பூதம்-ரு, சுரோத்திரம்துவக்கு சட்

திருவாலவாய்க்கட்டளை.

கரு

சுசிங்நுவை ஆக்கிராணம் என ஞானேந்திரியம் நு, இ
தன்விடயமான சததம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்
எனத்தன்மாத்திரை-நு, வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உ
பஸ்தம் எனக்கன்மேந்திரியம்-நு, மனம் புத்தி சித்த
ம் அகங்காரம் என அந்தக்கரணம் ச, ஆக-உச.

வித்தியாதத்துவம்

வித்தியாதத்துவம், காலம்நியதி கலை வித்தை அரா
கம்புருடன் மாயை என எ.

சிவதத்துவம்.

சிவதத்துவம், சுத்தவித்தை ஈசரம் சாதாங்கியம்சத்
திசிவம் என-நு.

ஆக அகக்கருவி-நுக ஆம்,

புறக்கருவி-கூ0

புறக்கருவி, பிருதிவியின்கூறுதோல்எலும்புநரம்பு
தசைமயிர் என நு, அப்புவின்கூறு நீர்உதிரம்மச்சை
மூளைசுக்கிலம் என்-நு, தேயுவின்கூறு ஆகாரம்நித்தி
நாபயம் மைதுனம்சோம்பல் என-நு, வாயுவின்கூறு
ஒடல், நடத்தல், நிறநல், இருத்தல், கிடத்தலென-நு
ஆகாசத்தின்கூறு குரோதம்லோபம் மோகம்மதம்ம,

மாச்சரியம் என-நீ, ஆகப்பூதகாரியம்-2 நு, பிருதிவி
 னவழித்தானிடைபிங்கலை எழுமுனைகாதாரி அத்தி
 ிம்நிவை, அலம்புடை, புருடன், குகு, சங்குணி, என
 டிநாடிகள-கரி, வாயுவினவழித்தான பிராணன் அபான
 கனஉதானன் வியானன் சமானன்நாகன் கூாமனகிரிகர
 நனதேவதத்தன தனஞ்சயன் எனவாயுக்கள-க0, ஆகாச
 எத்தின்வழித்தான அர்த்தவடணை புத்திரவடணை உலக
 கவடணை எனவடணை-நு, வாக்காதிமின் வழித்தானவ
 கசனம கமனம்தானம் விசாக்மஆநதம என-நீ, பிர
 கிருதிபின வழித்தான சாகதுளிகம இராசதம் தாம
 திமஎனகுணம்-நு, விந்துவின வழித்தான நுக்குமை
 ன்பைசநிமத்திமை வைகரி எனவாக்கு ச, ஆகப்புறக
 யுக்கருவி சு0-ஆம்.

ஆக அகக்கருவி புறக்கருவிகளாகிய தத்துவந்தொ
 ண்ணூற்றூறு நோன்றியமுறைமையிலே ஒங்குமு
 றைமையுங் கண்டுகொள்க.

ஆன்மதத்துவங்களின் தொழில்.

தத்துவங்களினதொழிலாவன, பிருதிவிக்குவடிவு-
 நாற்கோணம், நிறம்-பொன்மை, குணம் - கடினம்,
 சுபாவம் கிடத்தல், தொழில்-பொறுத்தல், குறி - வச்சி

ரம், தேவதை பிரமன், அட்சரம்-லகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம்-அகாரம், கலை-நிவர்த்தி.

அப்புவுக்குவடிவு - இருகோணம், நிறம்-வெள்ளை, குணம்-நெகிழ்ச்சி, சுபாவம்-பார்த்தல், தொழில்-கட்டுண்டல, குறி-கோகநகம், தேவதை-விஷ்ணு, அட்சரம்-வகாரம், சூக்கும பஞ்சாட்சரம்-உகாரம், கலை-பிரதிஷ்டை.

தேய்வுக்குவடிவு முக்கோணம், நிறம்-செம்மை, குணம்-சுட்டொன்றுவித்தல், சுபாவம்-வவ்வுதல், தொழில்-உலர்த்தல், குறி-சுவத்திகம், தேவதை-உருத்திரன், அகாரம்-மகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம்-மகாரம், கலை-வித்தை.

வாயுவுக்குவடிவு அறுகோணம், நிறம்-கறுப்பு, குணம் சலித்துத்திரட்டல், சுபாவம் நிறைத்தல், தொழில்-விமழுதல், குறி-அறுபுள்ளி, தேவதை-மகேச்சரன், அக்கரம்-பகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம்-விந்து, கலை-சாந்தி.

ஆகாசத்துக்குவடிவு - வட்டம், நிறம்-புகை, குணம்-இடங்கொடுத்தல், சுபாவம்-நிற்றல், தொழில்-பேரூ

க்குதல், குறி-அமுதவிந்து. தேவதை-சதாசிவம், அக்
கரம்-அகாரம், குக்கும பஞ்சாட்சரம்-நாதம், கலை-சா
ந்தியாதீதம்.

ஞானேந்திரியங்களின் தொழில்.

ஞானேந்திரியம் ஐந்தின் தொழிலாவன, சுரோத்
திரம் ஆகாசமிடமாக நின்று செவியைப் பொருந்திச்
சுத்தத்தையறியும், துவக்கு வாயுனிடமாக நின்று சரீ
ரத்தைப் பொருந்திப் பரிசுத்தையறியும்; சட்சு அக்கி
னியினிடமாக நின்று கண்ணைப் பொருந்தி உருவத்
தையறியும்; சிங்ஹவை அப்புவினிடமாக நின்று நா
வைப்பொருந்தி இரத்தத்தை யறியும்; ஆக்கிராணம் பி
ருதிவியினிடமாகநின்று மூக்கைப்பொருந்திக் கந்த
த்தையறியும்.

கன்மேந்திரியங்களின் தொழில்.

கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் தொழிலாவன, வாக்கு ஆ
காசமிடமாக நின்றுவசனிக்கும்; பாதம் வாயுவினிட
மாகநின்று கமனிக்கும்; பாணி அக்கினியிடமாக நின்
று இடுதலும் ஏற்றலுஞ்செய்யும்; பாயு அப்புவினிட
மாகநின்று மலவிசர்ச்சனஞ்செய்யும்; உபஸ்தம் பிரு
திவியினிடமாக நின்று சுக்கிலத்தைக் கழிக்கும்.

தன்மாத்தினாகளின் தொழில்.

தன்மாத்தினாகள் ஐந்தின் தொழிலாவன, சுரோத் திராதிகளுக்கு விடமாயிருக்கும்.

அந்தக்கரணங்களின் தொழில்.

அந்தக்கரணங்களின் தொழிலாவன, மனம் பற்று ம், புத்தி நிச்சயிக்கும், அகங்காரம் கொண்டெழும், சித்தஞ் சிந்திக்கும்.

வித்தியாதத்துவங்களின் தொழில்.

வித்தியாதத்துவங்களின் தொழிலாவன, காலம் செல்காலமான எல்லையும், நிகழ்காலமான பலமும், எதிர்காலமான புதுமையும் ஆக மூன்றுவித மாயிருக்கும்.

நியதி அரசனானேபோலக் கன்மபலத்தை உள்ள வும் நிறுத்தும்.

கலை ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்மாவுக்குக் கிரியையை யெழுப்பும்.

வித்தை ஆன்மாவுக்கு ஞானத்தை எழுப்பும்.

அராகம் ஆன்மாவுக்கு இச்சையை யெழுப்பும்.

ஆகக்கலையாதி பஞ்ச கஞ்சுகத்துடனே கூடிப்பல னுகருமிடமே புருடனாம்.

மாயை பிரகிருதி குணரூபமாய் நின்று பொருத்தி
னநி லழுந்தும்.

சிவதத்துவங்களின் தொழில்.

சிவதத்துவங்கள் நு-ன் தொழிலாவன,
சுத்தவிததை ஞானமேறிக கிரியை குறைந்திருக்
கும்.

ஈசுர தத்துவம் கிரியையேறி ஞானங் குறைந்திருக்
கும்.

சாதாக்கிய தத்துவம் ஞானமும் கிரியையும் மொத்
திருக்கும்.

சத்திதத்துவம் கிரியையா யிருக்கும்.

சிவதத்துவம் ஞானமாயிருக்கும்.

ஆக அகக்கருவி முப்பத்தாறின் தொழிலும் கண்டு
கொள்க.

பூதகாரியம்.

புறக்கருவியின் தொழிலாவன;—

பூதம ஐந்தில பிரகிருதியின் கூறுகிய மயிர்வளரும்,
எலும்பு உரக்கும், தோல் வற்கென்னும், நரம்பு கதித்
தோடும், தசை முற்றும்.

அப்புஷின் கூறுகிய நீர் விழும், உதிரம் பரக்கும்,
சுக்கிலம் வர்த்திக்கும், மூளை மெத்தென்றிருக்கும், ம
ச்சை நிறைக்கும்.

தேயுவின்கூறுகிய பசி தாபிக்கும், நித்தினா மயக்
கும், பயம் அஞ்சவிக்கும், மைதுனம் சங்கமஞ்செலு
ததும், சோமபு முறிப்பிக்கும்

வாயுவின்கூறுகிய ஒடல வினாவிக்கும், இருத்தல
அழுததுவிககும், கிடத்தல் போடுவிக்கும், நடத்தல்
எழுபபுவிக்கும், நிற்பல நிற்பிக்கும்

ஆகாயத்தின் கூறுகிய, காமம்-மோகிப்பிக்கும், ம
தம்-அகங்கரிப்பிக்கும், குரோதம்-கோபிக்கு, லோப
ம்-பிசினிப்பிக்கும், மாச்சரியம்-இகழ்விக்கும், ஆகப்
பூதகாரியம்-உரு

பிருதிவியின் வழித்தான நாடிகளின்தொழில்.

பிருதிவியின் வழித்தான நாடிகள் பத்தில இடைக
லை இடதுமூக்கிலே நிற்கும்; பிங்கலே வலதுமூக்கிலே
நிற்கும்; சுழுமுனை நேரோநிற்கும்; காந்தாரி கண்ணி
லேநிற்கும் அததி உடலெங்கும் நிற்கும்; சிங்நுனை
தாலுவினேநிற்கும்; அலம் டைசெவினிலே நிற்கும்;

புருடன் பாதத்திலே நிற்கும்; சங்கினி களத்திலேநி
ற்கும்; குகு மார்பிலே நிற்கும்

வாயு வின்வழித்தான
நாடிகளின்தொழில்.

வாயு பத்தில் பிராணன் மூலாதாரத்தில் தோன்றி
இடைபிங்கலையா லேறிக் கபாலத்தளவுஞ் சென்று,
நாசியிலே பன்னிரண்டங்குலம் புறப்பட்டு, நாலங்கு
லம் வெளியேசென்று எட்டங்குலம் உள்ளே அடங்
கும். இங்ஙனம் ஒருநாளைக்கு இருபத்தோராயிரத்தறு
நூறு சுவாசம் நடக்கும் இதிலே ஏழாயிரத்திருநூறு
வெளியே செல்லும் பதினாலாயிரத்து நானூறு உள்
ளே அடங்கும் உதானன் விக்கல், இருமல் இவற்றை
ப்பண்ணும். வியானன் உண்ட அன்னசாரத்தை எழு
பத்தீராயிர நாடிகளிலும்கலப்பிக்கும் சமானன் எல்
லாவற்றையும் சமானம்பண்ணும். நாகன் தும்ப விரு
மலே யுண்டாக்கும். கூர்மன் கண்ணேற்றல் செய்யும்
கிரிகரன்சோம்பு, கொட்டாவினை யுண்டாக்கும். தே
வதத்தன் இமைத்தல் நகைததல்களைச் செய்யும். தன
ஞ்சயன் உடம்பைவீங்கவும் விரியவுஞ்செய்து, உயி
ர்நீங்கிய காலத்தில் கபாலத்தைப்பிவிட்டு செல்லும்

வசனாதிகளினகாரியம்.

வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆநந்தம் ஐந்தும் வாக்காதிகளுக்கு விடயமாயிருக்கும்

குணங்களின்தொழில்.

குணம் மூன்றில் சாத்துவிகமாவது அருள், ஐம் பொறியடக்கல், ஞானம், தவம், பொறை, மேன்மை, மோனம், வாய்மை ஆகிய எண்குணமுடையது; இராசதமாவது ஊக்கம், ஞானம், வீரம், தருமம், தவம், தானம், கல்வி, கேள்வி ஆகிய எண் குணமுடையது; தாமதமாவது ஒழுக்கமின்மை, காமம், கோபம், கொலை, சோம்பு, நீதிவழு, நெடுந்துயில், பேருண்டி, பொய், மறதி, வஞ்சகம் முதலிய தீக்குணமுடையது ஏடணைகளின் தொழில்.

ஏடணைமூன்றில் அர்த்த ஏடணை திரவிய முதலியவற்றால் வரும்பிணக்கு; புத்திர ஏடணை புத்திரர்முதலாகிய சுற்றத்தாரால் வரும்பிணக்கு; உலக ஏடணை உலகமுதலாகிய சங்கற்பத்தால் வரும்பிணக்கு

வாக்குகளின் தொழில்

வாக்கு நான்கில் சூக்குமைபாவது சோதிபாய் நேர்மையாய் ஒன்றுசொல்ல வந்தவிடத்தில் துரியத்தில்

நாதமாய்த் தோன்றுவது; பைசந்தியாவது சுழுத்தித் தானத்தைப் பொருநதிய குக்குமையில் தோன்றியநாதம், உதானவாயுவினாலே சிதறப்பட்டு மயில் முட்டையில் பஞ்சவன்னமுமடங்கி யிருப்பதுபோல இனிச்சொல்லும் வசனத்துக்கு அசுசொருபம் பிறக்கக்கருக்கொண்டிருப்பது; மத்திமையாவது அப்படிச் சிதறப்பட்ட வாயுவானது, சொப்பனத்திலே பிராணவாயுவுடனே சேர்ந்து அசுசுத்தினது சொருபங்களைப் புத்தியிலே ஒழுங்குபடரிதுத்திச் செவியிறகேனாமல், உள்ளே கேட்கத்தக்க ஒலியாய்க் கண்டத்திலே முழங்காநிற்பது; வைகரி பாவது நாகு, அண்ணம், உதடு, பல, முக்குளனும் ஐந்திடத்திலேயும் புறப்பட்டுச் செவிகளுக்கேட்க வசனிக்கப்படுவது; இந்தவாக்குகளும் பஞ்சகலேகளாற் காரியப்படும்.

இங்ஙனம் புறக்கருவியின் சுரு-தின் தொழிலையும் பஞ்சபாசங்களையும் அவற்றினுண்டாகிய தோற்ற ஒடுக்க முதலியவற்றையும் கண்டுகொள்க

அவஸ்தைகள்

அவஸ்தைகளாவன, —கேவலம், சகலம், சுத்தம் என மூன்றுவகைப்படும்

இவற்றுள் கேவலமாவது, ஆன்மா தத்துவங்களொன்றையுங் கூடாதுருப்பது; சகலமாவது, தத்துவங்களுடனே கூடிக் காரியப்படுவது, சுத்தமாவது, கேவல சகலமிரண்மிந் தாக்காமல் பரமசுகமாகிய ஆநந்தத்தைப் பெற்றிருப்பது. ஆகக் கரணாவஸ்தை மூன்றில் கேவலாவஸ்தையின் காரியம்-ஸ்ரீ - சகலாவஸ்தையின்காரியம்-ரு, சுத்தாவஸ்தையின் காரியம்-ரு, ஆகக் காரியாவஸ்தை-கரு.

கீழாலவஸ்தை.

கேவலத்தின் காரியமாகிய கீழாலவஸ்தை சாக்கிரம், சொப்பனம், சுபூத்தி, தூரியம், தூரியாதீதம் ஆக-ரு சாக்கிரம்.

இவற்றுள் சாக்கிரமாவது. தத்துவமுப்பத்தாறில் சிவ தத்துவம்-ரு-ம், புருடன் நீங்கலாகக் கலாதிகள்-ஊ-ம், பூதம்-ரு-ம், ஆகப்பதினான்கருவியும்நீங்கி, நின்றகருவிகள் இருபதும், புறக்கருவியறுபதில் வாயுக்கள் பத்தும், வசனாதிகளைந்தும், ஆகிய முப்பத்தைந்துடனே லலாடஸ்தானத்தில் நின்று கண்டு கேட்டுண்டயிர்ப்பதுநீங்கி மயக்கத்தைப் பொருந்தி அறிகருவிகளையும் செலுத்துங்கருவிகளையுங் கைவிட்டிநிற்கின்ற அவதாரம்.

சொப்பனம்.

சொப்பனமாவது, ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கண்
மேந்திரியங்களைந்தும் ஆகியபத்தும் லலாடஸ்தானத்
திலே நிற்க, மற்ற இருபத்தைந்து கருவிகளுடனே
கண்டஸ்தானத்திலே நின்றுகுக்குமதேகத்தாற்பயன்
கொண்டு அசிவனமாக நின்ற அவதரம்.

சுழுத்தி.

சுழுத்தியாவது, பிராணவாயு நீங்கலாக வாயுக்கள்
ஒன்பதும், சித்தம்நீங்கலாக அநதக்கரணம் ௩-ம், சத்
தாதி-௩-ம், வசனாதி - ௩-ம், ஆக இருபத்திரண்டும்,
கண்டஸ்தானத்திலே நிற்க, சித்தமும்பிராணவாயுவும்
புருடனும் ஆகிய-௩-கருவிகளுடனே ஒன்றுந்தெரி
யாது இருதயத்தில் நின்ற அவதரம்.

துரியம்.

துரியமாவது, சித்தமொன்றும் இருதயத்தில நிற்க
ப்பிராணவாயுவும் புருடனும் நாபித்தானத்திலே ஒன்
றுமறநின்ற அவதரம்.

துரியாதீதம்.

துரியாதீதமாவது, பிராணவாயு ஒன்றும் நாபியில்
நிற்கப் புருடனொன்றும் மூலாதாரத்திலே அதீதமா

ய்க் கருவிகளொன்று மின்றிக் கேவலஸ்தனாய்நிற்பது ஆகக் கீழாலவஸ்தை-டு.

மத்தியாவஸ்தை.

சகலாவஸ்தையின் காரியமாகியமத்தியாலவஸ்தை யாவது, சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் செ ப்பனம், சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சாக்கிரத்திலதுரியட சாக்கிரத்தில் துரிபாதீதம் ஆக-டு. இவற்றுள் சாக்கிரத்தில் அநீதமாவது ஒருவன் ஒருபதார்த்தத்தை ஒ டத்திலே வைத்து அறியாமல் திகைத்துநின்ற அ தரம்; சிறிது பிராணவாயு இயங்கியது சாக்கிரத்தி றுரியம்; அந்தப்பதார்த்தம் என்கே வைத்தோ மெ லுவிசாரிக்க வந்தவிடம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி; அந் ப்பதார்த்தம் வைத்தவிடம் நிழலெழுத் தோன்றுவது சாக்கிரத்திற் சொப்பனம்; அந்தப்பதார்த்தம் புலப் பட அறியவந்தவிடம் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம்; ஆகம தியாலவஸ்தை-டு.

நின்மலாவஸ்தை.

சுத்தாவஸ்தையின் காரியமாகிய நின்மலாவஸ்தை யாவது, அமலசாக்கிரம், அமலசொப்பனம், அம

சுழுத்தி, அமல துரியம், அமல துரியாதீதம், ஆக-நி-
 இவற்றுள், அமலசாக் கிரமாவது ஆசாரியராலே ஞா-
 னதீட்சைபெற்றுத் திரிபதார்த்த வுண்மையை விசா-
 ரித்தறிந்து கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து பொருளு-
 டனே நிப்டைகூடும் பகுதிக்குக் கருவியினின்று நீங்-
 கிவிசாரித்து நிற்பது; அமல சொப்பனமாவது கருவி-
 களினின்று நீங்கியும் நீங்காதும் நிற்காது நடுவே சற்-
 றுப் பதைப்புண்டாய் நிற்பது; அமல சுழுத்தியாவது
 தத்துவங்களினின்று நீங்கி மேலான கேவலஸ்தனாய்
 நிற்பது; அமலதுரியமாவது கேவலம்நீங்கி அருளி-
 னாலே தன்னையும் அருளையுங்கண்டு தன்வசத்தழிந்து
 அருள்வழித்தாய் நிற்பது; அமல துரியாதீதமாவது
 பணியறநின்று சிவத்தைத் தரிசித்து ஆநந்தத்தி லழு-
 த்திநிற்பது, ஆகக் காரியாவஸ்தை - கரு, காரணவஸ்-
 தை-நு, ஆக, அவஸ்தை-கஅ-ல், பெத்தர்க்கு - கஉ-ம்,
 சத்திநிபாத முத்தர்க்கு சு-ம், எனக்கொள்க.

இனி யுணர்த்து முறைமை ஆன்மதரிசனம், ஆன்-
 மசுத்தி, ஆன்மலாபம் எனமூன்று விதமாயிருக்கும்
 ஆன்மதரிசனம்.

இவற்றுள் ஆன்மதரிசனமாவது, ஆன்மா படிகம்
 போல்வதென்றும், தானாயிருப்பதென்றும், எப்பொ-

முதும் வியாபியென்றும், இதனறிவு சிவனறிவிலேக
 லந்துரின்றுகண்ணும் ஆதித்தனும்போலக்காணுமெ
 ன்றும், ஒரு பதார்த்தத்தை அறியவேண்டின் பொறி
 யிலொன்றும் பூதத்திலொன்றும் அந்தக்கரணம்நான்
 சும் கலாதிகளேழும் சிவதத்துவம் ஐந்தும் ஆகக்கரு
 வ்கள் கஅ-ம், கூடாமல் அறியமாட்டாதென்றும், வி
 த்தியா தத்துவங்களில் மாயையைச் சிவதத்துவஞ்செ
 லுத்தக் கலை காலம் நியதியைச் சத்திதத்துவஞ் செலு
 த்த அராக தத்துவத்தை ஈசரதத்துவஞ் செலுத்தப்பு
 ருடனைச்சாதாக்கிய தத்துவஞ்செலுத்த வித்தையை
 ச்சுத்தவித்தை செலுத்த ஈசரதத்துவத்தை இச்சாச
 த்தி செலுத்தச்சாதாக்கிய தத்துவத்தையும் சத்தி தத்
 துவத்தையும் கிரியாசத்தி செலுத்தச் சுத்தவித்தை
 யையுஞ் சிவதத்துவத்தையும் ஞானசத்தி செலுத்த
 இவ்வாறு காரியப்படுவதன்றித் தத்துவங்கள் தாமே
 வந்து ஆன்மாவைப் பொருந்தமாட்டா வென்றும்,
 அவ்வான்மாதானே தத்துவங்களைப் பொருந்தமாட்
 டாதென்றும், திருவருள் கூட்டிமுடிக்கக் காரியப்ப
 டுமென்றும், பெத்தத்திலும் முத்தியிலும் ஒருகாலு
 ம்விட்டு நீங்காமல் நிற்கும் அருளுக்கே சுதந்தரமன்

றித் தனக்கொரு சுதந்தரமு மில்லையென்றும், அறிந்
து நிற்பதாம்.

ஆன்மசுத்தி

ஆன்மசுத்தியாவது,— தனக்கநாதியே துணையாய்
இற்றைவளையும் தோன்றாதிருந்துஇப்பொழுதுஆன்
மாவையுந் தன்னையுங்காட்டி நிற்கிற திருவருளேதார
கமாய்த் தனக்குப் பந்தமாயிருந்த மலம்திருவடியின்
நீங்கத் தன்னுடைய சுதந்தரகானியை அறிவதினாலு
ம், கன்மசஞ்சிதம் தீக்ஷயினாலும், பிராரத்தம் சரீ
ராரந்தமளவும், ஆகாமியம் சுட்டற நிற்கையினாலும்,
மாயையிரண்டும் தத்துவங்களெல்லாம் நீங்கி நிற்பதி
னாலும், வினையேறாம லிருப்பதினாலும், திரோதாயி
பிரபஞ்சத்தை ருசிப்பியாம லிருந்ததினாலும், பஞ்ச
பாசம்நீங்கக்கண்டு பணியற்றுத்திருவருள் வசத்தாய்
நிற்பதாம்.

ஆன்மலாபம்.

ஆன்மலாபமாவது, அங்ஙனம், இடைவிடாமலிரு
ப்பதனாற் பரமானந்த சுகமுண்டாக, அதைப்பெறறு
ஆனந்தமேலீட்டில் அழுந்தி நிற்பதாகிய நேயத்தழுந்த
லாம். அந்நிட்டை கூடுதற்கரிதாயின் அவ்வருளிலே

யழுந்திநிற்க. அஃதுங்கூடுதற் கரிதாயின், பூதமுதல் .
நாதமளவாகப் பொய்யென்றுகண்டு நீங்கித் தன்னைக்
கண்டு, தானும் அருளும்நிறகு முறைமையையுமறிந்
து, அருளேநாவாகமுத்தி பஞ்சாட்சரத்தைச் செபியா
மற்செபிக்க. அஃதுங்கூடுதற்கரிதாயின்னானுலோ
தியும்சிறித்தும் அந்தரியாகம் பண்ணுக. இவ்வாறு
செய்யவே உண்மைவந்துகைகூடும். இங்ஙனம்நேபத்
தமுநதல்முதலாகியளந்கிலையிலநிற்கினும் ஆசாரியரை
யும திருக்கோயிலையும் திருவேடத்தையும் நாளும்
வழிபடுக.

திருவாலவாய்க்கட்டளை

முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

சிவபெருமான்சநிதானத்தில்

திருநந்திதேவர்விண்ணப்பஞ்செய்தருளிய

பதினாறுபேறு.

கலிநிலைத்துறை.

மறைகணிந்தனைசைவநிந்தனைபொருமனமும்

தறுகணைம்புலன்களுக்கேவல்செய்யுஞ்ச்சுதரும்

பிறவிதீதெனாப்பேதையர்தம்மொடுபிணக்கும்
 உறுதிநலனறஞ்செய்பவர்தங்களோடுறவும்.
 யாதுநல்லன்பர்கேட்கினு முதவுறுமியல்பும்
 மாதவத்தினோரொறுப்பினும்வணங்கிடுமகிழவும்
 ஒதுநல்லுபதேசமெய்யுறுதியுமன்பர்
 தீதுசெய்யினஞ்சிவச்செய லெனக்கொளுந்தெளிவும்.
 மனமும்வாக்குநின்னன்பர்பாலொருப்படுசெயலும்
 கனவிலும்முனதன்பருக்கடிமையாங்கருத்தும்
 நினைவில்வேறொருகடவுளைவழிபடாநிலையும்
 புனிதநின்புகழ்நாடொறுமுரைத்திடும்பொலிவும்.
 தீமையாம்புறச்சம்யங்கனொழித்திடுந்திறனும்
 வாய்மையாகவேபிறர்பொருள்விழைவுறாவளனும்
 ஏழுமும்பரதாரநச்சிடாதநன்னோன்பும்
 தூய்மைநெஞ்சின்யானெனதெனுஞ்செருக்குறத்துறவும்
 கலிவிருத்தம்.

துறக்கமீதுறையினுநாகிறேய்கினும்
 இறக்கினும்பிறக்கினுமின்பநதுக்கினும்
 பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பெருமவ்விரம்
 மறுத்திடாதெனக்குநீவழங்கல்வேண்டிமால்.
 முற்றிற்று.